

21. okt. 1974

FAKTA

Dato:
21. okt. 1974

Sidetal:
Rød blå bd 20 B s. 27-31

TRANSSKRIFTION

21-10-74

Realiteten er retangel delt mere end to sammenføjede kvadrater.
nedefter standser den af jordfladen / opefter er midterlinien uendelig

Retangel

højde halvdel af bredde.

To delingsmuligheder

1. Tegnet lodret midterlinie.
 2. Foldning af fladen (papir!) på midten.
-

1. Retangulær flade, højden halvdelen af længden således at det dannes af 2 kvadrater.

Denne retangulære flade er materiel: pap, papir, træ, lærred, o.s.v - o.s.v - er altså ingen abstraktion – ingen tænkt størrelse, men en real.

Bestående som den gør af to lodrette og to vandrette begrænsede sider er den indenfor disse en enhed – sig selv. Denne selvstændighed adskiller den i større og mindre udstrækning fra om-givelserne det som er uden om den det miljø den er placeret i o.s.v

Placeret på en væg, selv en væg der har omtrentlig samme f.eks hvide farve, vil den adskille sig fra væggen være noget andet end den.

2. Den er en firkanten form på en anden firkanted form – væggen.

Lad os, som det er sædvanligt forekommende forudsætte at væggen er en del af et Rum. Så ophører væggens firkant form at være noget i sig selv men er en organisk del af fire andre vægge der tilsammen danner rummet. Den retangulære form er altså placeret i et rum. Afhængig af rektanglets størrelse i forhold til hele rummet subsidiært det vægareal det er placeret på påvirker rummet og rektanlet hinanden, har i det mindste en indflydelse rent perceptivt på hinanden via beskueren der betragter rektanlet og rummet og vice versa.

Begrænset alene af rummets dimensioner(gulvfladens areal) er der adskillige muligheder for beskuerens afstand fra/til og synsvinkel på den på rummets væg placerede firkant.

Det indebære af rektanlet udover sin i centimeter reelle målelige størrelse (der i forhold til den direkte percepterede størrelse er en konvention) ikke, beskuerens bevægelighed taget i betragtning, ikke har, eller kan have een bestemt størrelse. Det vedbliver stort set, udelader man f.eks de perspektiviske forskydninger forskellige synsvinkler kan medfører, at være et rektangel (det er ikke – trekant – cirkel f.eks – det er helt åbenlyst) at være et rektangel men – afhængig af beskuerens position i forhold til det bliver det et større eller mindre rektangel og som ovenfor nævnt hvor lille afhængig af gulvarealets udstrækning. Men – hvor stort har intet at gøre

med dette for selv et rektangel der omtrentlig er på størrelse med en tændstikæske vil kunne føres så tæt ind på synsfeltet at det dækker det hele og således er stort – udelukkende hvad det omgives af. Det betyder for det første at et sådant rektangel altid kan blive synsmæssigt lille, men at det også kan blive så synsmæssigt stort at det udelukkende alle omgivelser er den eneste genstand synsfeltet omfatter – at det derfor er muligt (altid!) at se det alene som sig selv.

Drejer det sig om et hvidt ark papir kan man med vished sige jeg ser kun et stykke hvidt papir. Dette hvide papirark kan altså gøres uafhængig af det rum hvori det er placeret.

Med andre ord det hvide papirark vedbliver at være et hvidt papirark hvor det end placeres.

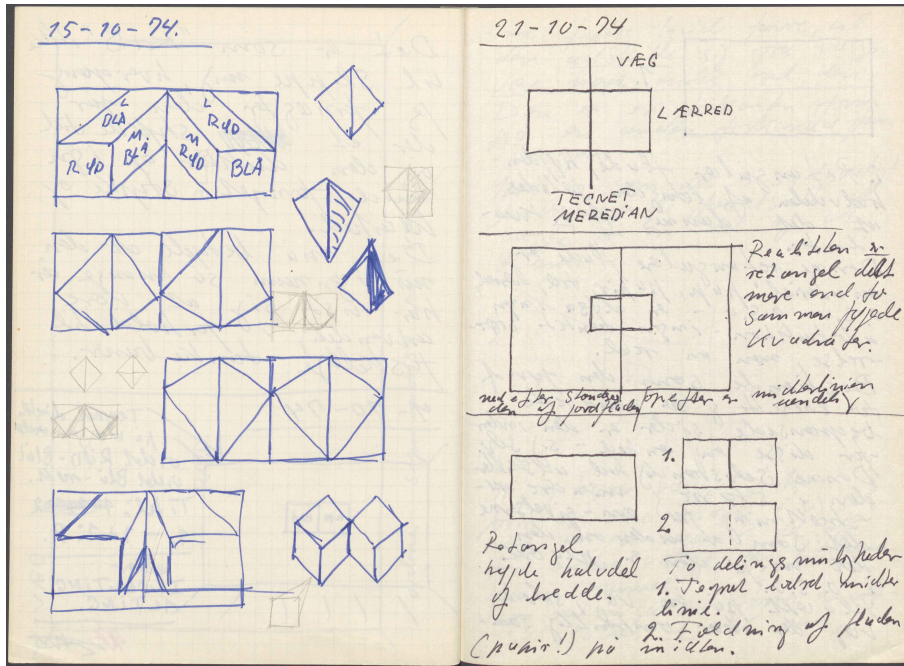
3. Tegnes der nu på midten af dette papirark en lodret linie forvandles det med et fra alene at være et papir til nu også at blive en forestilling om papiret delt i to ligestore dele. Denne deling er jo ikke real – papiret er stadig materielt set udelt, men den indtegnede linie danner den forestilling (abstraktion) at det er delt. For øjet dannes nu yderligere en tredje lodret linie foruden de to reelle lodrette grænser. Denne midterlinie er påført papiret med et afsmittende stof i farve, bly, pen – et stof ligeså materielt realt som papiret, men ikke tilhørende dets egen materialitet. Der er kort sagt opstået et billede på/af en deling af papiret, men den har ikke realt fundet sted.

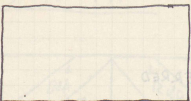
Den eneste mulighed for at dele papiret i to halvdele uden at bryde dets identitet er ved simpelthen at folde det sammen på midten så der i det opstår en foldet lodret midterlinie.

4. Så er der ikke længere tale om forestillingen om en deling, men deling har virkelig fundet sted.

Hvorfor er dette nu så vigtigt?

Fordi – i det øjeblik papiret deles i to halvdele ved at indtegne en lodret midterlinie på dels flade camouflerer man papirets materielle identitet med et tegn (indførelse af et andet materiale) der ikke er placeret der via sin materialitet, men alene for at skabe forestillingen om en deling hvorved man forlader realiteterne og bevæger sig ind i en verden hvor tingene ikke længere har nok i at være hvad de er, men skal repræsentere noget andet end sig selv.

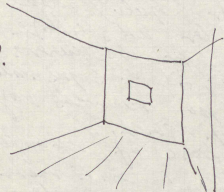

1.

1. Rektangulær flade, højden
hvil del af længden således
at det dannes af 2 kvadrater.
Den rektangulære flade er
materiel: papir, papp, træ, læder,
o. s. v. - o. s. v. - er altså ingen
abstraktion - ingen tænkt størrelse
men en reel.
Bestående som den gør af
to lodrette & to vandrette
begrænsede sider er den indbyrdes
for disse en enhed - så selv
den selvstændigt kan afsluttes
den i større mindre af-
skærmning end om-givelsesne
det som er inden om den
det vil sige den er placert
o. s. v.
Placert på en væg, selv en
væg der har omkringliggende rum.

- me fæles hvile fæve, vil
den afslutte sig fra væggen
være noget andet end den.
Den er en firkantet form
på en anden firkantet form
- væggen.
Hvad er, som det er sædvanligt
for rummende firkantede
væggen er en del af et
Rum.
2.

Så op her væggen firkantet
form vil være noget i sig selv
men er en organisk del af
fire andre vægge der tilsammen
danner rummet.
Den rektangulære form er altså
- så placert i et rum.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

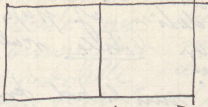
Afhængig af ret angikets størrelse
i forhold til ~~de~~ hele rum-
met subsidiært ~~den~~ det
værelse det er placeret på
påvirker rummet og rummet
hinanden, her i det indret-
te og i indflydelse gælder
perceptivt på hinanden via
bestemte der behøver ret-
angler og rummet og vice versa.
Begrebet ulene af rummets
dimensioner (gulv fladens
areal) er der, ad skæve
målt heder for bestemte
afstand fra til og synsvinkel
på den på rummets væg
placerede funktion.
Det imidlertid af ret angik
ud over sin i konstante
reelle måltøj størrelse
(der i forhold til den
direkte perceptuelle størrelse
er en konvention) i ikke
bestemte de værdi ved hjælp
i de dimensioner, ikke her,
eller kan have en

bestemt størrelse. De L
ved bliver stort set, udelukkende
man f. dets de perspektiviske
forholdninger perspektive syns-
vinkel eller rummet med for, at
være at ret angik det er
i ikke - det konstant - cirkel
L. gælder det er helt ulene-
L. gælder) at være at ret angik
man af hæng af bestemte
position i for rummet til det
bliver det at større eller
mindre ret angik og som
over for rummet hver lille
og af hæng af gulv areal
og dets for hæng; i det at gøre
stort her for selv at ret-
met dette for selv at ret-
angel der konstant og
på størrelse med rummet
- skæve ulene ulene rummet for
se det i ind på synsvinkel
at det, da ulene det helt
og så leder er stort - udelukkende
- handle hvor det rummet
af. Det betyder for det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

første at et så dunt og
 -ampel at lidt igen blive
 sagt massigt lille, men at
 det der også kan blive
 så sagt massigt stort
 at det udelukkende alle
 om jvelser er den eneste
 grund til sagt faldet om-
 -fatter - at det der for er
 kun sagt (altd!) at se
 det alene som sig selv.
 Drejer det sig om det lille
 ulde papir som man nok
 vil hed sig på, er kun et
 skytke lille papir.
 Dette lille papir
 man altså gøre (afhængig)
 at det man hver det
 der på ca. ~~1/2~~
 met ander og det lille
 papir ved være at være
 et lille papir var
 det end på ca.

3.

Tegnes der nu i midten af
 dette papir om det ved
 lille forvortes det ved
 at på alene at ved at
 papir, det man også at blive
 en for sig selv og papir
 alle i for sig selv alle.
 Denne deling er på sig
 real - papir er stadig ma-
 -særligt set i det, man den
 indtegnede, lille (afhængig)
 den for sig selv (altså
 at det er det. For det
 at man nu ved sig om det
 ved sig selv sig selv
 der sig selv sig selv sig selv
 Denne midter sig selv sig selv
 papir med et af sig selv
 sig i sig selv sig selv sig selv
 sig sig selv sig selv sig selv
 sig, man sig selv sig selv
 sig sig selv sig selv sig selv

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Man så på en stiel et billede
på/af en deling af papiret
man kan her ikke se
den del.

Den eneste måde man kan
af dele papiret i
halvdele uden at bryde
det i den del er ved sym-
metri at jælde det sam-
men på midten så der
i det øjeblik en jælde
i det midterlinje.

4.

Så er der, ikke den samme
om fordelingen om den de-
-ling, man deling her er
-uden, som det stiel.

Hvorfor er dette nu så
vigtigt?

Fordi - i det ydelt papiret
deles i de halvdele ved at

indfuge en lodret midter-
-linie på det flade ~~er~~
Cannon hvor man papiret
materielle i den del med
et tegn (indførelse af et
andet materiale) der ikke
er placeret i den del
materialet, men alene for
et skubte fordelingen
en deling hvorved man
fordeler resterne og be-
-væger sig ind i den
hvor ikke den lange
her nok, at være hvad
de er, men skal reparation
-lagr nogle andet end sig
sehr.

23-10-74.

